Із циклу "Юність"

Руки мої молоді
Той договір підписали
Серед квіткових кіосків
І грамофонного тріску,
Під поглядом косим і п'яним
Газових ліхтарів.
Я старша була за століття
Рівно на десять літ.

А захід облямували
В білий траур черемхи,
Він осипався дрібно
Духмяним сухим дощем...
У хмарах неначе мріла
Кривава цусімська піна
І плавно ландо катали
Теперішніх мертвяків.

А нам би тодішній вечір
Видався маскарадом,
Видався карнавалом,
Феєрією grand gala...[1]

Від дому того — ні скіпки,
Вирубана алея,
Ті капелюшки й сукні
В музеї спочили давно.

Хто бачив небо порожнє
На місці вежі, що впала,
Той знає, як тихо в домі,
Куди не вернувся син.

Ти невідступний, як совість,
Зі мною щомить, як повітря,
Чого ж ти зовеш до суду?
Я свідків знаю твоїх:
То Павлівського вокзалу
Пекучий од музики купол
І водоспад білогривий,
Де Баболовський палац.

1940

[1] Пишне свято (фр.).